

Εξοχότητι.

Αἱ περιζήσεις μου ὡς καὶ ἡ κατάστασις τῆς οἰκογενείας μου
 σὰς ἔχει γυναικὶν ὅθεν ὑπὲρ περιστὸν νὰ σὰς κάμω τὴν ἐυ-
 δειν; Δὲν σὰς κάμω μνηστὴν ἐμὴν διότι, ἐργαστούμενος ἐδῶ,
 καὶ γυροῖσθε ἐν τῶν περιζήσεων, καὶ δέχων μὲν τὰ ἀπο-
 λουθῶν τὴν ἀγρονομίαν εἰς τὸ ἐν Ῥώμῃ βασιλικὸν κατόικη-
 μα, ἀπορῶν δὲ μέσων, ἀναγκάζομαι νὰ προτρέψω πρὸς τὴν
 ἐξοχότητά σας δὲ νὰ μεσοχάβησθε πρὸς τὴν γιγάνθρω-
 πον Πατριὰν κατέργησιν, ὅτε νὰ μὴ διεχθῶσιν ὡς ἐδίχθη-
 ραν καὶ ἄλλοι, εἰς ἀναλόγους μὲ ἐμὴν περιζήσεις ἐο-
 ριστομένους, ἢ ἀμειδί, ἢ, ἢ τούτο δὲν εἶναι δυνατόν,
 μὲ τὸ ἡμεῖς ἐπὶ οὐρανὸν σιτηρέσιον.

Δέχο νομίσαν ἡμεῖς ἐξοχίζεσθαι, ἐν μίᾳ τῶν
 ἡμερῶν μοιμένας εἰς τὴν ἐποικισμένην ταύτην ἐπιζή-
 μων (πρὸς τὴν ὁποίαν ἔχω καὶ ἀχίσιν καὶ εἰνα πᾶσαι)
 ἐν τῇ γιγανθρώπῃ Πατρίᾳ, δέχο δύνασθαι νὰ γανῶ αὖθις
 ἐγὼ, τὸ κατὰ δύναμιν ὑφέλαμος εἰς τὴν πατρίδα μου.

μίνυδμι βεδύτατον σίβας τῆς
 ἐξοχότητός σας δοῦλος ταπεινότητος.

τῇ 15ῃ Φεβρουαρίου 1837,
 Παρίσι.

Αἰδανδρος ⁴Τ. Χαλκιδεῖς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ



1837.

Αζαζ. Χαβιρας

